

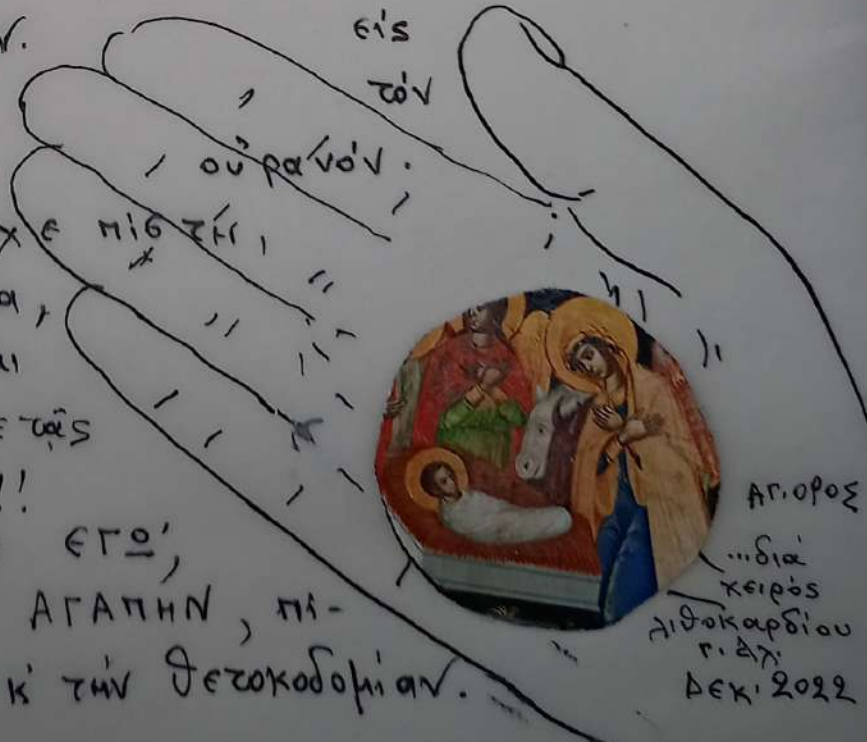
«Μολών λαβέ»!

Νέου Έτος;

Εύχομαι νά'ναι δι-
βτειχισμένο (= μέ δι-
πλα τείχη, ὀρθόδοξ &
πίστεως κ' Ἀγάπης).
Πάντα ἔχω ἑορτή,
ὅταν δάλλω νέα ἀρ-
χή! Νέα ἀρχὴ πρὸς
τὰ ἄνω, ὅταν δέν τρέ-
χω πρὸς τὰ κάτω,
ὅταν ἔχω βκέψεις
δύγνές. Νέος χρόνος
νέος δρόμος, ὁ θε-
άνθρωπος Χριστός!!
Μιμοῦ τοὺς ὁμολογη-
ταίς, φεῦγε οἰκθμενι-
βταίς. ἴσο θεαίρεσθμ ἀρχή.
Βάβτα πάντα τὸν
Σταυρόν, ν' ἀνεβῆς

Οἱ πρόγονοι ἡμῶν
εἶπου τὸ: «Μολών
λαβέ»! εἰς τὸς
ἐχθρός. Ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι,
τὸ «λαβέ μολών», ἔχομεν
μάθημα βωτηρίας ψυχῶν.
Λαβέ - ὡ ἀναίδμητη
ψυχὴ μὲ - Σῆλον ὁμολογι-
ας ὀρθόδοξ & Πίστεως, εἰς
τὸ φυλάττειν ἑαυτὸν ἀ-
μόλυντον τῆς κοινωνίας
αἰρετικῶν (οἰκθμενιστῶν),
δμοῦ δέ ἔχουδα ψυχὴ μὲ
ἔργα ἐντολῶν τοῦ εὐαγ-
γελίου κ' μολών εἰς
τὸ κατοικία θεῶ γε-
νέβδαι ἑαυτῶν. Οὕτω
φυλάττεις νουτές θερ-
μοπύλες! Ἀμήν.

«φάινονται γὰρ ἰωντανός; εἶμαι ψυχικά νεκρός.. (Ἀποκάλ. 3,1)»

ἔχε ἔργα,
Ταῦτα εἶναι
τὰ πτερά, νὰ πετᾷς
ἐκεῖ ὕψηλά!!
Βάχε τέλος βτὸ εἶγῶ,
ν' ἀναβτήβης τὴν ΑΓΑΠΗΝ, πῆ-
βτews ὀΜΟΛΟΓΙΑΝ κ' τὴν θετοκοδοβίαν.